

REGLUGERÐ

um iðnaðarnám.

Samkvæmt lögum nr. 100 11. júní 1938, hefur atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið sett eftirfarandi ákvæði:

I. KAFLI

Um námstímann.

1. gr.

Námstími iðnnema skal vera sem hér segir:

- A. 4 ár í þessum iðngreinum: Bakaraiðn, beykisiðn, bifvélavirkjun, blikksmiði, bókbandsiðn, feldskeraiðn, gaslagningu, gull- og silfursmiði, hárskera- og rakaraiðn, húsasmíði, húsgagnabólstrun, húsgagnsmíði, járníðnaði (eirsmíði, járnsmíði, ketil- og plötusmiði, málmsteypu, rennismíði, vélvirkjun), klæðskurði, kökugerð, leturgrefti, matreiðslu, málaraíðn, mótasmiði, múrun, myndskurði, pípulögn, prentiðn, prentsetjaraiðn, rafvirkjun, rafvélavirkjun, reiðtygja- og aktygjasmíði, skipa- og bátasmíði, skósmíði, steinsmiði, sútaraiðn, tágariðun, úrsmíði, vagnasmíði, veggfóðrun.
- B. 3 ár fyrir framreiðslumenn, hárgreiðslukonur, hattasaumara, ljósmyndara, netjara, prentmyndamótara, prentmyndatökumenn og reiða- og seglasaumara.

2. gr.

Á stöðum þar, sem ekki er unnt að hafa samfellda vinnu allt árið í einhverri iðn, og nemandinn getur fengið aðra atvinnu nokkurn hluta ársins, má dreifa náminu á fleiri ár, þó svo, að samanlagður mánaðafjöldi við námið samsvari þeim árafjölda, er að framan greinir. Þetta skal þó því aðeins gert, að hlutaðeigendur séu því samþykkir. Vinna við iðnnámið má þó aldrei vera minni en 6 mánuðir á ári.

3. gr.

Iðnaðarmaður, sem lokið hefur námi og prófi í einhverri iðngrein, og vill gerast nemandi í annari iðngrein innan sama flokks (sbr. 13. gr.), skal ekki þurfa nema hálfan námstíma þeirrar iðnar. Geta skal í námssamningnum ástæðunnar til þess, að samið er um styttri tíma en venjulega. Sama gildir þótt viðbótar- eða framhaldsnámið fari fram á skólum og verkstæðum erlendis.

II. KAFLI

Um prófnefndir.

4. gr.

Þá er nemandi hefur lokið iðnnámi, skal meistari hans snúa sér til formanns prófnefndar í iðninni á staðnum með beiðni um að nemandinn fái að ganga undir sveinspróf. Beiðninni, sem skal vera skrifleg, skal fylgja námssamningur nemandans, skírnarvottorð, vottorð meistara hans um að hann hafi lokið verklegu námi og vottorð frá iðnskóla um að hann hafi staðizt lágmarkspróf iðnnema í bóklegum fræðum, svo og prófgjald það, er um ræðir í 9. gr. Sé prófnefnd í iðninni ekki til á staðnum, ber meistara hans að snúa sér til hlutaðeigandi lögreglustjóra um að fá skipaða prófnefnd.

5. gr.

Í prófnefnd skulu vera 3 samiðnaðarmenn, að jafnaði bæði meistarar og sveinar, starfandi í iðninni og séu þeir skipaðir af lögreglustjóra til þriggja ára í senn og jafnmargir til vara, séu þeir til á staðnum. Skulu þeir skipaðir að fengnum tillögum hlutaðeigandi iðnráðs, en iðnaðarmannafélags þar, sem iðnráð er ekki til, enda hafi þau áður ráðfært sig við hlutaðeigandi iðnfélög, séu þau til á staðnum, en annars við samiðnaðarmenn í iðnaðarmannafélaginu.

Nú er hvorki iðnráð né iðnaðarmannafélag á staðnum, og getur lögreglustjóri þá ráðfært sig við einhvern samiðnaðarmann á staðnum, um skipun prófnefndarinnar. Lögreglustjóri tilkynnir nefndarmönnum skipunina og sendir þeim jafnframt eitt eintak af þessari reglugerð. Nefndin velur sér sjálf formann, en tilkynna skal hún lögreglustjóra formannsvalið, þegar að því loknu.

Nú er skipaður prófnefndarmaður návenzláður eða skyldur iðnnema, er próf vill taka, eða hann er meistari hans, og skal hann þá ekki dæma um próf hans, heldur skal skipa annan mann í hans stað eftir sömu reglum, sem fyrr segir, ef ekki er til varamaður í prófnefndina. Aldrei mega tveir menn frá sama atvinnufyrirtæki vera prófdómendur samtímis.

6. gr.

Nú eru á einhverjum stað ekki til nógu margir samiðnaðarmenn í prófnefnd og er þá heimilt, að skipa menn úr svo skyldum iðngreinum í nefndina, að að nokkru leyti sé um samiðnaðarmann að ræða, t. d. úr einni grein trésmíða í prófnefnd í annarri, úr einni grein járníðnaðar í aðra, úr einni grein rafmagnsiðnaðar í aðra o. s. frv. Þó skal einn samiðnaðarmaður vera í hverri prófnefnd hið fæsta.

7. gr.

Nú er á einhverjum stað enginn samiðnaðarmaður annar en meistari próftaka, og skal þá prófið fara fram á öðrum stað innan sama lögsagnarumdæmis, þar sem samiðnaðarmenn eru fáanlegir í prófnefnd. Nú er enginn slíkur staður til innan lögsagnarumdæmisins og skal þá prófið fara fram utan lögsagnarumdæmis próftaka, þar sem hentast er að fá prófnefnd. Þó má halda próf á þeim stað, þar sem námið fór fram, ef því verður við komið að prófnefnd komi þangað, enda sé það sameiginleg ósk meistarara og próftaka.

8. gr.

Heimilt er í skyldum iðngreinum, sem sameiginlega gætu kallast samiðn, svo sem járníðnaður o. fl., að haga skipun prófnefnda þannig, að einn prófnefndarmaður, er sé formaður nefndanna, sé sameiginlegur fyrir allar hinar skyldu sérgreinir eða nokkrar þeirra, en auk hans skulu vera í hverri sérprófnefnd einn meistari og einn sveinn úr hlutaðeigandi sériðn.

9. gr.

Prófdómendur skulu fá greitt fyrir vinnutap, er þeir verða fyrir vegna prófsins, þó aldrei meira en 50 kr. alls fyrir hvern nemanda. Meistari próftaka greiðir 50 kr. prófgjald, er fylgir prófbeiðninni, kostar upphald nemanda og greiðir annan kostnað við prófið, að svo miklu leyti sem hann greiðist ekki af opinberu fé, enda á hann sveinsstykkið að prófi loknu. Þó má próftaki kosta prófið og eiga sveinsstykkið, ef hann óskar þess.

III. KAFLI

Um próf.

10. gr.

Prófið er:

- a. ákveðið smíði eða verk, samkv. 13. gr., er sýni kunnáttu nemandans í iðninni;
- b. vinna á verkstæði eða vinnustað, er sýni leikni nemandans, handlægni og vinnu-
hraða, 2—6 klukkustundir;
- c. teikning, sbr. 12. gr.;
- d. munnlegt próf um handbrögð, efni, verkefni og vélar, er varða iðn hans.

11. gr.

Heimilt er iðnþingi, að setja reglur um munnlegt próf í einstökum iðngreinum eða öllum, enda hafi sérfélög í hlutaðeigandi iðnum haft tillögur um það til meðferðar áður.

12. gr.

Skylt er að gera teikningu að prófverkinu eða öðru verki svipuðu í þessum iðngreinum:

Beykisiðn, blikksmíði, bókbandi, feldskurði, gull- og silfursmíði, hattasaum, húsasmíði, húsgagnabólstrun, húsgagnasmíði, járníðnaði (eirsíði, járnsmíði, ketil- og plötusmíði, málmsteypu, rennismíði, vélvirkjun), klæðskurði, kökugerð, leturgrefti, málaraíðn, mótasmíði, múrsmíði, myndskurði, netagerð, prentsetningu, rafvirkjun, rafvélavirkjun, reiðtýgja- og aktýgjasmíði, seglasaum, skipasmíði og bátasmíði, skósmíði, steinsmíði, tágariðun, úrsmíði, vagnasmíði, veggfóðrun.

Í öllum þessum iðngreinum, og enn fremur í pipulögn og gaslögn, skal próftaki sýna, að hann skilji teikningar og geti unnið eftir þeim.

13. gr.

Prófnefnd ákveður prófsefnið í samráði við lærimeistara. Hún ákveður hve langan tíma nemandi fær til prófsins, og hvernig umsjón með því skuli hagað. Til leiðbeiningar fara á eftir verkefni, sem hæf skulu teljast til prófs, eftir vali prófnefndar. Þótt tvö eða fleiri tölusettt verkefni séu tiltekin í sömu iðn, skal aðeins eitt lagt fyrir nemanda.

1. Brauðgerð og kökugerð.

- a. Í bakaraiðn leysi nemandi af hendi undirbúning brauðgerðar og sýni kunnáttu sína í almennri brauðgerð, svo sem með því að afgreiða pöntunarlista, sem prófnefnd hefur samið fyrir ákveðna tölu brauða, með tilliti til fjölbreytni þeirrar, er nauðsynleg má teljast í brauðgerðarhúsi á hverjum tíma. Enn fremur skal nemandi reyndur munnlega í ýmsu því nauðsynlegasta, er iðn hans varðar, eins og t. d. í því er lýtur að ofninum, lífrænni og ólífrænni gerjun, orsökum algengustu brauðgalla og vörnum gegn þeim o. fl.
- b. Kökugerðarmenn skulu undirbúa og fullgera „hátiðahorn“, rjómaköku (tertu), kransaköku, eða einhverja aðra tilsvarendi hlaðna köku (aufsatz), sem prófnefnd dæmir gilda samkvæmt teikningu. Skreyta möndludeigsköku (marcipan tertu) eða rjómaköku (tertu) eftir gerðri fyrirmynd. Gera blaðdeig (butterdeig) og gera úr því brauðkollur (postej), og sniðtigla. Gera vinarbrauðsdeig í ákveðna tölu vinarbrauða og annars, sem gert er úr slíku deigi. Enn fremur skal nemandinn gefa munnlegar skýringar um sykursuðu og ýmislegt annað, er iðn hans varðar.

2. Bifvélavirkjun.

38

29. marz

Nemandi skal:

- a. stilla legur á sveifarás og gera í þær oliurásir;
- b. stilla undirlyftuás og loka;
- c. stilla ganghjól;
- d. stilla rafkveikju;
- e. stilla bullubolta og hringi;
- f. stilla öxultengsl;
- g. stilla stýri;
- h. stilla fjögurra hjóla hemla og aðalhemla;
- i. finna gangtruflun í venjulegri bifvél;
- j. finna straumleka í rafmagnskerfi bifreiðar;
- k. rétta, bæta og logsjóða aurhlið og bifreiðarhús;
- l. bora og slípa bullustrokk;
- m. lýsa gangskiptikassa og ganghjólum, vinnu þeirra og tilgangi;
- n. teikna rafmagnskerfi bifreiðar.

Nemandinn skal draga þrjú af framantöldum atriðum og leysa úr þeim verkefnum, er hann dregur. Enn fremur skal prófnefnd leggja fyrir hann spurningar um þau atriði, sem hann tekur ekki próf í á annan hátt.

3. Blikksmíði.

Nemendur skulu gera eitt af eftirfarandi verkefnum:

- a. kaffikönnu, lítrataka, úr látúni eða eir;
- b. þakglugga úr zinkjárnri og þakrennu með horni, stút, niðurfalli, botnsstút og rennublöndun;
- c. ljósker á skip;
- d. kökumót eða ísmót;
- e. baðker úr zinki;
- f. skjalaskrin úr eiri, látúni eða zinki, eða annað, er prófnefnd tekur gilt, til að sýna leikni og kunnáttu nemandans.

4. Bókband.

Nemandi bindi 4 bækur 10 arka, 19 cm að stærð. Skal ein vera í hálfklæddu línbandi, ein í alklæddu línbandi, ein í almennu skinnbandi, með djúpri lögg og sléttum kili, og ein í vönduðu skinnbandi, með djúpri lögg og upphleyptu bindi. Enn fremur bindi hann eina bók, 10 arkir að stærð og 30 cm á annan veginn, í kálfskinnsband, með bogahornum, saumuðum á bendla (nótnabókarband). Tvær af bókum þessum skulu vera með almennri gyllingu á kili.

5. Gaslögn.

Við prófið skal nemandinn inna þessi verk af hendi: Bora gat á götuleiðslu, tengja hana við gasmæli, og fullgera tengslin eftir að lögnin hefur staðið í fullar 20 mínútur undir þéttireynslutæki. Enn fremur leggja gasleiðslu frá gasmæli að minnst þrem gaseldavélum eða baðofni, stilla gaseldavélar og bókunarofnsbrennara og slípa þollás. Uppdrátt af lögnum skal ávallt afhenda nemanda fyrir prófið.

38 6. Gull- og silfursmíði.

29. marz

Nemandi skal smíða:

- a. Úr gulli:
 1. armband,
 2. brjóstnál,
 3. hálsmen.
- b. Úr silfri:
 1. stökkabelti,
 2. koffur,
 3. sykurker,
 4. könnu,
 5. bikar,
 6. kókuspaða.

7. Hattasaumur.

Nemandi skal gera vetrarhatt og sumarhatt fyrir fullorðna og vetrarhatt og sumarhatt fyrir börn, eftir tízku þess tíma, er prófið er tekið á. Einn hattur skal saumaður eftir teikningu, er prófnefnd velur. Nemandi velur sjálfur allt efni í hattana.

8. Hárskurður og hárgreiðsla.**a. Há r s k u r ð u r :**

Nemandi skal sýna leikni í eftirfarandi atriðum:

1. Að klippa skipt og uppstandandi hár með skærum og vél og að klippa skegg eftir því, sem tízkan segir.
2. Að liða og greiða hár og skegg.
3. Að þvo og þurrka hár og að nudda hársvörð með höndum og rafmagni.
4. Að nudda andlit með höndum og rafmagni.
5. Að hjóldraga og brýna hnif og skæri, bera sápu á og raka mann. Skal einkum aðgætt, hvernig nemandi beitir hnifnum og hvernig hann stendur að verkinu.

b. H á r g r e i ð s l a :

Nemandi á að liða hár með járnum, setja upp hár, leggja hár og klippa, snyrta andlit og snyrta hendur.

9. Húsgagnabólstrun.

Nemandi skal bólstra stól eða sófa með fjöðrum í sæti og baki. Einnig skulu armar vera bólstraðir, með eða án fjaðra. Léreft skal nota yfir bólstrið, en síðan skal klætt með húsgagnaáklæði. Léreft (shirting) eða önnur efni má og nota sem áklæði.

10. Járníðnaður.

Í járníðngreinum skal prófi háttað sem hér segir:

a. E i r s m í ð i .

Nemandi skal logsjóða eirpíputé, eir í eir, logsjóða látúnshné, kveikja saman eirpípu, logsjóða saman bronz, beygja eirpípu, kveikja stétt á eirpípu, kveikja gildan látúnsklampa á þunna látúnspötu, logsjóða saman látúnspötur eða annað svipað.

b. J á r n s m í ð i .

Nemandi skal smíða eldverkfæri, eldfæri, mastursspennu með auga, eða eitthvað svipað.

c. Ketil- og plötusmiði.

38

Nemandi skal smíða og merkja upp ketilbotn eða kjölplötu eftir gefnu máli og hnoða kúlu- og slétthnoð, logskera hnoð og plötur, þetta hnoð og plötubrún, logsjóða plötu, sýna að hann kunni að rafsjóða o. s. frv.

29. marz

d. Málmsteypa.

Nemandi skal móta samsett stykki með kjarna, bræða járn eða rauðmálm og steypa í tilbúinn mótakassa.

e. Rennismiði.

Nemandi skal smíða og renna eftir teikningu laggarskrúfþoll og ró, hefla samhliða flöt á fleyg, renna skífu á ás o. s. frv.

f. Vélvirkjun.

Nemandi skal steypa hvitmálm í leg, fella leg á ás, máta fleyg í fleygspor, logsjóða plötu, kveikja hólk á pípu, geira tønn, vinda gorm eða eitthvað þess háttar.

11. Klæðskurður og feldskurður.

a. Í klæðskurði skal nemandinn teikna, sníða og sauma:

1. venjuleg jakkaföt á karlmann;
2. kjólföt á karlmann, handstungin;
3. viðhafnar stuttreyjuföt (smoking);
4. vetrarfrakka (ulster);
5. hálfjóðraðan og venjulegan frakka.

b. Í feldskurði skal:

1. sauma vandaða skinnhúfu með fóðri og broti;
2. fóðra frakka með feldum úr heilum skinnnum og setja á hann skinnkraga;
3. sauma feldkápu úr 30 heilum skinnnum eða fleirum (nota skal aftursting við samsaum skinnanna);
4. sauma lausan loðkraga og loðstúku úr skunskinnnum eða marðarskinnnum og fóðra hvort tveggja með rykkingum og skrautsaum. Í loðstúkunni skulu vera fleiri en eitt skinn, ef því verður við komið.

12. Leturgröftur.

Nemandi skal handgrafa 4 mismunandi leturgerðir á ýmsa muni, innsigli (með eiginhandarskrift, skrifletri eða prentlettri), dyraspjöld með lakki í stöfunum og 3 stálstimpla, einn með letri, annan með mynd og þriðja með skrauti (ornament).

13. Málun.

- a. Nemandi skal grunnmála, slétta (spatla) og mála húsgagn eða tréflöt $1 \times 1,5$ m að stærð, með einum eða fleiri litum. Á þenna flöt máli nemandinn þrjár línur í mismunandi litum og breiddum, þannig, að fram komi rétthyrndir fletir. Prófflötinn skal gljálakka eða fága með móðublæ.
- b. Nemandi skal mála flöt (pappír strengdan á ramma) $1 \times 1,5$ m að stærð, með ógljádum olíulit eða olíumáli, faguðu með móðublæ, sem hér segir: Efri hluti flatarins málist með lit eftir sýnishorni, er nemandinn dregur í lokuðu umslagi. Neðri hlutinn málist með lit, er nemandinn velur sjálfur. Milli þessarra tveggja lita sé málaður 10 cm breiður borði með þriðja litnum. Á borðann skal mála skreytingu með olíulitum, og skal nemandinn samræma áður nefnda liti og skreytingu.
- c. Tréflöt, $1 \times 0,6$ m að stærð, skal grunnmála, slétta (spatla) og mála. Á þenna flöt skal nemandinn mála tré- eða marmaralíkingu, lakka og fága með móðublæ.

38

29. marz

- d. Tréflöt, $1 \times 0,5$ m að stærð, skal grunnmála, slétta (spatla), mála og lakka. Á þenna flöt skal nemandinn mála sýnishorn af spjaldlettri, ekki minna en 25 bókstafi og tölustafi. Próftaki velur stafagerð, en prófnefnd ákveður texta.
- e. Á pappaspjald, $0,4 \times 0,4$ m að stærð, skal mála með limlitum sömu liti og í grunnlitinn í verkefni 2.

14. Matreiðsla og framreiðsla.

a. Matreiðslumenn.

Nemandi skal:

1. taka bein úr kjöti eða fiski (er kjötið og fiskurinn tölusett og nemandinn dregur eina tölu, og tekur bein úr því, er talan vísar til);
2. útbúa fiskrétt og kjötrétt til morgunverðar (skal um þrjá rétti í hvoru að velja og dregur nemandinn sinn af hvoru);
3. skreyta kalda framreiðslu, sem nemandinn má búa til eftir vild, enda hafi hann sjálfur búið til réttinn hjálparlaust;
4. búa til tvær ídýfur, aðra heita en hina kalda, t. d. „mayonnaise“, „bernaise“ eða „hollandaise“;
5. gefa skriflega lýsingu á rétti (á matseðli) er prófnefnd tiltekur, hvað í honum sé og hvernig hann sé gerður;
6. skýra munnlega matseðil, súpu, fisk, millirétt, steik og ábæti. Dregur nemandinn einn réttinn og skýrir hvað í honum sé og hvernig hann sé gerður.

b. Framreiðslumenn.

Nemandi undirbúi og leggi á borð, þar sem framreiða skal kalda rétti (kalt borð) með tilheyrandi glösum og annast síðan framreiðsluna. Enn fremur skal hann undirbúa og leggja á borð, þar sem framreiða skal heitan samkvæmismat, með tilheyrandi glösum og annast síðan framreiðsluna.

15. Múr- og steinsmíði.

a. Í múrsmíði skal nemandi:

1. múra upp $1\frac{1}{2}$ steins múr með eins steins bindingu, 1,88 m langan og 1,25 m háan, bindinguna og öll 4 horn hennar skal slétthýða;
2. hlaða um dyr eða gluggaop og loka að ofan með hringboga, sporöskjuboga eða oddboga. Auk þess skal nemandi sýna leikni í að draga loftlista og skera saman horn, leggja gólf og veggflísar, og loka að blanda, leggja og binda járnþenta steinsteypu eftir uppdrætti.

b. Í steinsmíði skal nemandi:

1. höggva og fullgera áttstrendan girðingarstöpul með strendan topp;
2. höggva og fullgera millistein í legstein með holboga umhverfis að ofan;
3. gera legstein með slípuðum og gljáðum framfleti og inngreyptum, gylltum krossi.

16. Myndagerð.

a. Ljósmyndagerð.

Nemandi skal taka myndir í myndastofu af mönnum og gömlum myndum, bæði við dagsljós og lampaljós, framleiða myndir á plötur, taka eftir plötum (kopiera) bæði á gasljóss- og dagsljósspappír, stækka mynd og fullgera, blælita ýmsar pappirstegundir og fullgera myndir. Heimilt er nemanda að leggja fram við prófið plötur og myndir frá námsárum sínum, sem hann sannanlega hefur gert sjálfur hjálparlaust, og er þá prófdómendum heimilt, að taka tillit til þeirra við prófið.

b. Myndamótun.

Nemandi skal grafa (ætse) mynd í málm, bæði með punktum (autotypia) og punktalaus (strikmynd), bæði með einum lit og allt að fjórum litum. Skal hann skila sýnishorni af myndinni ásamt málmplötu, tilbúinni til prentunar.

c. Myndataka.

Nemandi skal taka mynd (photographi) fyrir myndamótagerð (chliche), bæði með einum lit og allt að fjórum litum. Einnig skal hann yfirfara (copiera) myndina á zink, eir eða aðra málma.

38

29. marz

17. Netagerð.

Nemandi skal gera eftirlíkingu (Model) af botnvörpu, eða teikna og gera eftirlíkingu af síldarnót. Stærð eftirlíkinganna ákveða prófdómendur.

18. Pípulögn.

Nemandi skal inna af hendi þessi verk:

Setja upp að öllu leyti algeng hreinlætistæki í venjulegri íbúð, baðker, handlaug, salerni og eldhúsvask með öllum nauðsynlegum að- og frárennslispípum. Enn fremur sýni hann kunnáttu sína í miðstöðvarlagningu með því að leggja miðstöð í hús, með ekki færri en 10 ofna leiðslu. Enn fremur sýni hann kunnáttu sína við að logsjóða og logskera pípur og þetta lárétt samskeyti á 2½" og 4" steypujárnspípum, með hampi og blýi. Hann skal tinkveikja blý-, eir- eða látúns-pípur. Uppdrátt af lögnum skal ávallt afhenda nemanda fyrir prófið.

19. Prentiðn.

a. Prentun.

Nemandi skal prenta hjálparlaust venjulega bókaörk í hraðpressu, ákveða hlutföll jaðra, síðuröðun, litarmagn og réttíngu. Auk þess skal hann raða niður fjórum 8 bls. og tveimur 16 bls. örkum í tvennu lagi, prenta í fergipressu (diegelpressu) sjálfstæða auglýsingu, strikaform eða bréfhaus, prenta mynd (autotypi) á myndapappír. Myndina skal rétta með útskurði.

b. Setning.

Nemandi skal setja venjulegt lesmál í að minnsta kosti 2 klst. samfleytt, eftir algengu, skrifuðu handriti, binda út og taka próförk, er hann svo leiðréttir, setja titilsíðu, auglýsingu og eitthvert eyðublað. Einnig skal setja töflu með að minnsta kosti tvískiptum haus. Brjóta um vélsett letur, 16 síður í 8 blaða broti.

20. Rafmagnsiðn.

a. Rafvirkjanemar skulu:

1. leggja ljósalögn í tveggja hæða hús með tveim greinum og 10 lampastæðum með spjaldi og lömpum, samkvæmt uppdraetti, er nemandi hefur gert, ásamt kostnaðaráætlun, og greinargerð fyrir því, hvers vegna ljósum er komið fyrir eins og sýnt er;
2. leggja vélalögn að 5 hestafla vél eða stærri fyrir 3-fasa riðstraum eða fyrir rakstraum, með að minnsta kosti 10 metra bugðótttri lögn með spjaldi, ræsi, grunntengingu og viðtengingu rafvélarinnar við þá vél, sem hún á að knýja, eða er knúin af, t. a. m. ganga frá þeim, ef reimdráttur er notaður. Lögnin skal framkvæmd eftir uppdraetti, spennufall reiknað, vör ákveðin og kostnaður allur sundurliðaður;
3. leggja 50 metra jarðstreng með tengihólkum á báðum endum og 2 greinihólkum, með að minnsta kosti 10 kg af lakki, bræddu á hvern hólk til

- jafnaðar, og skal strengurinn prófaður. Enn fremur leggja blýstrengslögn, með ekki færri en 3 greinidósum;
4. leggja ljósálögn frá spjaldi í vélskip, 20 smálestir að stærð eða meira og setja upp alla lampa;
 5. setja upp króka og klukkur, draga út vír (10—35 qmm.) og binda upp á einfaldri 1000 m loftlínu, svo og leggja eina heimtaug frá línunni í hús með inntaki í það;
 6. leggja hringingarlögn að öllu leyti með ekki færri en 5 tölum;
 7. leggja innanhússsíma fyrir 3 talfæri að öllu leyti og gera grein fyrir miðstöðinni.
- b. Ra f vé l a v i r k j a n e m a r s k u l u :
1. vefja snúð og sátur rafvéla, gera mælingar á vafi straumvendis og gera grein fyrir árangrinum, reikna út og gera ræsi fyrir rafvél;
 2. setja upp vélar í 10 hestafla olíuvélarstöð, eða 10 hestafla vatnsaflsstöð með lágsþennu, tengja spjöld fyrir vélar og útiliggjandi línur, leggja allar lagnir í stöðinni og ganga svo frá öllu, að stöðin verði reynd í góðum gangi;
 3. setja háspennutæki í 50 kw. spennistöð með straumrofa og teinrofa, ásamt tengingu við spennu báðum megin, tengja lágsþennuspjald fyrir útiliggjandi línur, grunntengja stöðina, þurrka eða hreinsa olíuna, svo að spennirinn geti starfað öruggt;
 4. ganga frá straum- og spennumælum á 500 kw. háspennustöð.

21. Reiða- og seglasaumur.

Nemandi skal:

- a. taka mál af gaffalsegli á 60 smálesta skipi eða stærra, eða öðru segli jafn vandasömu, gera uppdrátt að því, skipta niður í dúka, sníða það og sauma í höndum með öllum rifgötum saumuðum (ekki „patent kósa“), laga það (afsetja) og sauma utan um það kantkaðal (ligtov), eins og við á;
- b. draga upp reiða á 60 smálesta skip eða stærra, ákveða gildleika víranna í reiða, búa reiðann til og gera grein fyrir, hvernig á að vinna verkið. Setja síðan reiðann upp og alla stagi, eins og við á. Enn fremur skal hann gera öryggisáhöld eftir nánari ákvörðun prófnefndar.

22. Reiðtygja- og aktygjasmíði.

Nemandi skal smíða:

- a. járnvirkjahnakk, ísaumaðan rósum;
- b. spaðahnakk með lafaþófum;
- c. kragaaktygi;
- d. kvensöðul.

23. Skósmíði.

Nemandi skal:

- a. botna eina randsaumaða skó að öllu leyti;
- b. botna og sauma vatnsstígvél að öllu leyti.

24. Sútun.

Nemandi skal rota, súta, strá eða kasa og fullgera eina húð og tvö kálfsskinn (slétt, rauðsútuð), hvítsúta fjögur loðskinn, tvö af dílkum og tvö af öðrum dýrum (fínsútun). Í munnlegu prófi skal nemandi gera grein fyrir sítunaraðferðum.

25. Tágarið.

Nemandi skal gera kórfa-hægingastól eða kistu úr grönnum tágum.

26. Trésmíði.

38

29. marz

a. B á t a s m í ð i.

Nemandi skal smíða:

1. smábát, fjögurra manna far;
2. skipsbát á togara.

b. B e y k i s i ð n.

Nemandi smíði:

1. sívala tunnu;
2. sporöskjulagaðan kút;
3. sporöskjulagaðan bala;
4. sívala skipstunnu.

Nemandinn reikni út stærð ilátsins sem hann smíðar.

c. H ú s a s m í ð i.

Nemandi skal smíða:

1. járnaða útidyrhurð í umgerð með spjöldum og rúðulistum;
2. stiga í venjulega íbúðarhæð, beinan eða snúinn;
3. hluta af geirapaki (Valme);
4. steypumót að: a) þakbrún með strikum, b) súlu með fótstalli og hausum, c) handriði á svalir eða tröppur með strikum og upphleyptum spjöldum ásamt stólpa;
5. skothurðir og koma þeim fyrir;
6. járnaða stofuhurð með spjöldum og umgerð;
7. þrisettan ytri og innri glugga;
8. eldhúsinnbúnað (skápa, borð og skúffur).

d. H ú s g a g n a s m í ð i.

Nemandi skal smíða: Húsgagn með hurð og skúffu. Prófsmíðina skal gljábera eða gljáfægja. Sé hún ekki gljáfægð, skal nemandi færa sönnur á, að hann kunnir að gljáfægja. Gera skal rissmynd og hlutateikningu (Detail) að prófsmíð.

e. M ó t a s m í ð i.

Nemandi smíði mót að einhverjum mislaga (ósýmmetriskum) hlut, er sé samsettur úr þrem eða fleiri stykkjum, og tilheyrandi kjarnakassa.

f. M y n d s k u r ð u r.

Nemandi skal skera:

1. hurðarspjald;
2. spegilfald;
3. myndfald;
4. hillufjöl;
5. stól;
6. skáp;
7. setubekk;
8. rafmagnslampa.

g. S k i p a s m í ð i.

Nemandi skal smíða:

1. seglás;
2. mastur;
3. ljóra;
4. niðurgönguskýli;
5. lestarop með öllu, er því fylgir;
6. tréstýri á skip, járnað og að öllu fullgert og ásett;
7. tvígenga og járnaða akkerisvindu;
8. háglugga með umgerð (skylight);

38
29. marz

9. stefni í skip eða bát og setja það í;
10. þröm, 30—40 fet, ásetta, og festa á meginþiljur (Waterboard);
11. ytri klæðningu, 30—40 fet, og sé nokkur hluti hennar með beygju.

27. Úrsmíði.

Nemandi skal:

- a. gagnskoða úr (Aftrækning);
- b. fóðra við miðhjól (Centrumshjól) í plötu og stag;
- c. renna og setja steinlegur (steinfatningu) í plötu og stag;
- d. renna óróaás;
- e. setja inn tvöfalda gormfjöður;
- f. renna uppdráttarás.

28. Vagnasmíði.

Nemandi skal smíða:

- a. framhjól á fjórhjóraða kerru og setja möndulinn í;
- b. tvíhjóra kerru að öllu leyti.

Eitt ár af námstímanum skal nemandi vera við járnsmíði (eldsmíði).

29. Veggfóðrun.

Nemandi skal:

- a. sýna aðferðir við strigalögn súðarherbergis eftir ákvæðum prófnefndar;
- b. veggfóðra herbergi og kantsetja það, skreyta með veggfóðri og gera uppdrátt af skreytingunni og skal veggfóður valið í samráði við prófnefnd;
- c. dúkleggja með gúmmi eða gólfduk (linóleum) beinan eða snúinn stiga með borða og gera uppdrátt af dúklögn með borðum (gúmmi eða linóleum) í herbergi.

14. gr.

Nú vill nemandi vinna annað verk eða gera annan grip, en prófnefnd hefur ákveðið og er þá prófnefnd heimilt að leyfa það, ef hún telur það sýna eins mikla kunnáttu nemanda í iðn sinni, og lærimeistari hans lýsir yfir því, að nemandi kunnir einnig að gera það verk, er prófnefnd hafði ákveðið.

15. gr.

Sveinspróf skal halda tvisvar á ári, þannig að þau byrji fyrri helming mánaðanna marz og september. Skal hlutaðeigandi lögreglustjóri auglýsa prófin með tveggja vikna fyrirvara. Umsóknir um próftöku skulu komnar til formanns prófnefndar fyrir 1. þess mánaðar, er próf skal fara fram í. Ef sérstaklega stendur á, má hlutaðeigandi lögreglustjóri, með samþykki prófnefndar, leyfa að próf fari fram á öðrum tíma, en ofan greinir.

16. gr.

Til þess að tryggja samræmi í störfum prófnefnda, skipar atvinnumálaráðherra (ráðherra sá, sem fer með iðnaðarmál), að fengnum tillögum Landssambands iðnaðarmanna, einn eða fleiri eftirlitsmenn með prófunum, til 5 ára í senn. Skulu þeir hafa ákveðið eftirlitssvæði, ef fleiri eru en einn og heimsækja hverja prófnefnd í umdæmi sínu ekki sjaldnar en annað hvort ár, og leiðbeina þeim um það, sem þurfa þykir. Kostnaður við ferðir og störf eftirlitsmanna greiðist úr ríkissjóði.

17. gr.

Þar, sem prófnefnd eða eftirlitsmaður telja ekki ástæðu til að hafa sérstakan prófstað, skal meistari sjá nemanda fyrir verkstaði og verkfærum við prófið, er metið sé gilt af prófnefnd og eftirlitsmanni.

18. gr.

Lögreglustjóri heldur bók, er í skal rita skýrslu um öll sveinspróf, sem haldin eru í hans lögsagnarumdæmi. Skal þar tilgreint nafn nemanda, fæðingardagur hans, fæðingarár og staður, nöfn foreldra hans og atvinna, námstími og iðn, nafn og heimili lærimeistara, svo og einkunnir, er nemandi fær við prófið. Skal prófbókin undirskrifuð af prófdómendum, hvort sem nemandi hefur staðizt prófið eða ekki.

38

29. marz

19. gr.

Óheimilt er að taka mann til sveinsprófs, sem ekki hefur skriflegan námssamning, áritaðan samkvæmt iðnaðarnámslögnum og vottorð meistara um, að hann hafi lokið námi sínu samkvæmt samningi, skírteini um fullnaðarpróf frá viðurkenndum iðnskóla, svo og önnur tilskilin vottorð. Undantekningar frá þessu má þó gera, þegar svo stendur á, sem segir í 29. gr., ef Landssamband iðnaðarmanna mælir með þeim.

20. gr.

Óheimilt er nemanda að byrja á verki við prófsmið, fyrr en prófdómendur hafa samþykkt verkstæði eða vinnustað prófsins, uppdrætti, þar sem þeirra er krafizt, og annan undirbúning undir prófið, ákveðið hvenær verkið skuli byrja og því vera lokið, og fullvissað sig um, að nemandi sé við því búinn að inna verkið af hendi. Eftir að próf er byrjað, ber prófdómendum að hafa eftirlit með framkvæmd verksins eftir þörfum og ástæðum, og er þeim í því skyni heimill aðgangur að öllu er lýtur að verkinu.

21. gr.

Þegar því verður við komið, skal verkið (sveinsstykkið), ásamt uppdráttum að því, haft almenningi til sýnis nokkra daga, eftir að prófi er lokið.

22. gr.

Við prófið skal gefa einkunnir frá 1—10. Skal sérstök einkunn gefin fyrir hvern lið, sem nefndur er í 10. gr. og verður meðaltal af þeim einkunnum aðaleinkunn prófsins. Ekki má láta neinn fá sveinsbréf sem fær minna en 5 í aðaleinkunn eða í verklegu prófi, eða minna en 3 í nokkurri annarri prófgrein.

Einkunnin 9 og þar yfir telst ágætiseinkunn.

- 7,25—8,99 telst I. einkunn.
- 6,00—7,24 telst II. einkunn.
- 5—5,99 telst III. einkunn.

23. gr.

Sá, sem hefur fallið þrisvar á sveinsprófi í sömu iðn, getur ekki fengið að ganga oftar undir slíkt próf. Þó getur ráðherra veitt undanþágu frá þessu ákvæði, ef sérstaklega stendur á.

24. gr.

Þegar nemandi hefur lokið prófi og staðist það, skal prófnefndin þegar gefa lögreglustjóra skýrslu um prófið. Hann lætur síðan útbúa sveinsbréf handa nemandanum. Lögreglustjóri leggur til eyðublöð undir sveinsbréfið. Skulu sveinsbréfin gerð í bókarformi eða samanbrotin í hylki úr léreftsklæddum (shirtingsklæddum) pappa 12 × 21 cm að stærð, og hljóða sem hér segir:

Sveinsbréf.

.....
 (Nafn.)
 fædd í
 hinn, hefur lokið sveinsprófi í

 (Iðn.)
 þann og fengið þessar einkunnir:
 Fyrir prófverkið Fyrir munnlegt próf
 Fyrir teikningu Fyrir vinnuhraða
 Aðaleinkunn
 sem er einkunn.
 Aðaleinkunn við burtfararpróf frá iðnskóla
 var
 Prófverkið var

 (Staður.) (Dagur.)

 formaður prófnefndar. meistari.

 prófnefndarmaður. skólastjóri.

 prófnefndarmaður. lögreglustjóri.

Hæsta einkunn er 10. Til að standast próf þarf fyrir prófverkið og teikningu 5, fyrir vinnuhraða og munnlegt próf 3, en í aðaleinkunn 5.

Bréfin skulu vera gefin út á íslenzku, ensku og þýzku. Óski einhver sériðn, að hafa sérstaka umgerð á bréfinu, skal það vera heimilt á kostnað hlutaðeigandi iðngreinar, en þó því aðeins, að ráðuneytið samþykki útlit umgerðarinnar.

IV. KAFLI

Um iðnskólanám.

25. gr.

Lágmarkskröfur til burtfararprófs úr iðnskólum, hvar sem er á landinu, skulu vera sem hér segir:

Í íslenzku:

Nemandinn skal geta ritað íslenzku sémilega um framsetningu og stafsetningu. Hann skal hafa lesið málfræði, á borð við það, sem kennt er í héraðs- eða gagnfræðaskólum. Próf skal vera skriflegt.

Þetta gildir fyrir alla iðnnema.

Í reikningi :

38

29. marz

Nemandi skal læra: Samlagningu, frádrátt, margföldun og deilingu í heilum tölum, almennum brotum, tugabrotum og nefndum tölum. Enn fremur einföld og samsett hlutföll (þriliðu), prósentu- og rentureikning, og allar helztu mælieiningar lengdar, flatar, rúmmáls, þyngdar og tíma, sem eru löggiltar hér á landi. Auk þess skulu nemendur í húsgagnabólstrun, járníðnaði, myndagerð, klæða- og feldskurði, málun, múr- og steinsmíði, netagerð, prentiðn, rafmagnsiðn, reiðtygja- og aktygjasmíði, reiða- og seglasaum, sútun, trésmíði, úrsmíði og vagnasmíði, kunna að leysa uppsettar jöfnur, með einum og tveimur óþekktum stærðum, og frumatriði flatarmáls- og rúmmálsreiknings.

Í efnisfræði :

Nemandinn skal læra undirstöðuatriðin í eðlisfræði og efnafræði og enn fremur undirstöðuatriðin um þau efni og áhöld, sem óhjákvæmileg eru til iðnaðarstarfsins.

Í bókhaldi :

Nemandi skal læra að gera kosnaðaráætlanir um efni og vinnu, halda frumbók, vinnubók, efnisbók, dagbók með tvöföldu dálkakerfi og höfuðbók, sómuleiðis jafnaðarreikning og efnahagsreikning.

Í erlendu máli :

Nemandi skal hafa lesið vandlega sem svarar 100 bls. í 8 bl. broti. Ræður skólanefnd á hverjum stað, hvaða erlent mál skuli upp tekið.

Í teikningu :**1. Almenn frihendisteikning.**

Hver nemandi skal hafa teiknað að minnsta kosti 10 flatarmyndir og 10 klossamyndir. Auk þess skal hann sýna með prófi, að hann geti teiknað nokkurn veginn rétt einfalda hluti.

Allir nemendur taka þátt í frihendisteikningu.

2. Flatarteikning.

Nemendur skulu læra að gera horn, hringa og sporbauga, þríhyrninga og aðra marghyrninga, skipta línur, bogum og hornum og innrita og umrita hringa.

Flatarteikningu þurfa ekki að læra nemendur í brauðgerð, framreiðslu, hárskurði, hárgreiðslu, kvenhattasaum, matreiðslu og sútun.

3. Rúmteikning.

Nemendur skulu kunna að gera fallmyndir á tvo fleti af punktum, línur, strengingum, strýtum, keilum, keflum og kúlum, og sýna skurðarfleti í þeim hlutum í báðum flötum. Einnig að nota hjálparflöt og finna sanna stærð flatar og rissa frihendis fallmyndir af hlutum.

Rúmteikningu þurfa þessir nemendur ekki að læra:

Bakarar og kökugerðarmenn, bókbindarar, framreiðslumenn, hárskerar, hárgreiðslukonur, hattasamakonur, rakarar, klæðskerar og feldskerar, leturgrafarar, matreiðslumenn, prentarar, skósmíðir, sútarar og veggfóðrarar.

4. Iðnteikning.

a. Öllum nemendum, sem iðnteikningu læra, skal kennd teiknskript, og skal hún notuð við alla teiknikennsluna.

b. Kökugerðarnemar skulu teikna kökur og kransa, tertur og skraut á þær.

c. Báta- og skipasmíðir skulu gera línuteikningu af bát eða skipi, er sýni lag skipsins og stærð, útfærsluteikningu, sem sýnir hvernig línuteikningin er færð út á flöt og hvernig smíðað er eftir henni, miðbandsteikningu og vinnu-

- teikningu, er sýnir langskurð, skips og þilfarsflöt, enn fremur lestarop og seglateikningu, sem sýnir lengd og gildleika siglu og reiða.
- d. Beykjar skulu gera útlits og vinnuteikningar af helztu hlutum, sem þeim ber að geta smíðað.
 - e. Bókbindarar skulu gera teikningar af skreytingum á spjöld og kili.
 - f. Bifvélavirkjar, blikksmiðir, eirsmiðir, ketil- og plötusmiðir, rafsuðu- og málmsteypumenn, vélavirkjar, járn- og rennismiðir, pípulagninga- og gaslagningamenn skulu gera frihendis frumdrátt að minni háttar hlutum, sem til iðnar þeirrar teljast. Eftir þeim frumdráttum skulu þeir gera útlits- og vinnuteikningar með öllum nauðsynlegum málum.
 - g. Gull- og silfursmiðir, myndagerðarmenn, leturgrafar, myndskerar, prentarar, veggfóðrarar, teikni frihendis stafi og skreytingar og hluti, hver úr sinni iðn.
 - h. Húsasmiðir skulu gera vinnuteikningar að hurðum, gluggum, stigum, þökum, bítalögum, handriðum og skápum í eldhús og víðar, með öllum nauðsynlegum málum. Enn fremur teikna einföld hús, bæði grunnmyndir, þverskurði og útlitsteikningar.
 - i. Húsgagnabólstrarar geri frihendisteikningar af fjaðrahúsgögnum og dýnum, svo og vinnuteikningar að virkjum og fjaðrasetningu.
 - j. Húsgagnasmiðir geri útlits- og vinnuteikningar af nokkrum algengum húsgögnum.
 - k. Klæðskerar og feldskerar, netjarar, seglasaumarar og skósmiðir, geri myndir af hlutum þeim, er þeirra iðn tilheyra og sýni mál og snið á efnisþörtum í hlutina.
 - l. Hattasaumakonur teikni skreytingu á hatta og húfur, sem skreytingar eiga að vera á.
 - m. Málurarar teikni frihendis stafi, skreytingar og hluti. Einkum séu þeir æfðir í skuggateikningum.
 - n. Múrarar skulu gera útlits- og vinnuteikningar af hlöðnum múrbogum, múrbindingum, dregnum listum, tröppum og handriðum o. fl., er að iðn þeirra lýtur. Þeir skulu og skilja járnsteikningar í járnþenta steinsteypu og geta gert grein fyrir, hvernig járn verði lögð í steypu eftir uppdrætti, er prófnefnd leggur fram, enn fremur einfaldar húsateikningar.
 - o. Steinsmiðir skulu teikna stólpa, legsteina og minnismarki, svo og skreytingar á þau.
 - p. Rafvirkjar skulu teikna skurðar- og grunnmyndir af 2—3 húsum til mismunandi nota, teikna raflagnir í þau og enn fremur lögn að eða frá rafvél, með varspjaldi og tengingu.
 - q. Rafvirkjar teikni vélar og tækjahluta, er við koma þeirri iðn, svo og vinnuteikningar að einfaldri rafstöð eða háspennustöð.
 - r. Reiðtygja- og aktygjasmíðir, tágárar (körfugerðarmenn), mótasmiðir og vagnasmiðir gera útlits- og vinnuteikningar af þeim hlutum, sem þeim ber að kunna að smíða.
 - s. Úrsmiðir teikni ganga og hjól í úr.

Í sérgreinum:

Rafvirkjar- og rafvélavirkjar læri undirstöðuatriðin í rafmagnsfræði. Matsveinar, bakarar og kökugerðarmenn læri undirstöðuatriði í almennri efnisfræði og helztu efnasamböndum fæðutegunda vorra.

Prentarar skulu læra undirstöðuatriði almennrar litarfræði og um samsetningu 38
lita.

Í teikningu og sérgreinum þarf minnst 5 til að ná prófi og aðaleinkunn má ekki vera lægri en 5, miðað við hámarkseinkunn 10.

26. gr.

Í almennum námsgreinum er heimilt að leysa nemendur frá prófskyldu, ef þeir sýna skirteini um burtfararpróf frá gagnfræða- eða héraðsskólum og hafa hlotið I. einkunn í þeim greinum.

27. gr.

Lágmark skólatíma fyrir nemendur, sem ekki hafa annan undirbúning en barna-skólanám, skal vera samtals 720 kennslustundir yfir allan skólatímann.

28. gr.

Atvinnumálaráðuneytið getur með ráði fræðslumálastjóra heimilað iðnskólum, að gera hærrí kröfur til burtfararprófs, en þær, sem hér eru ákveðnar. Þó skal þetta ekki gert, nema ráðuneytið telji óhjákvæmilegt, í þeim iðngreinum, er senda skólanum fundarsamþykktir meistarafélags iðnarinnar á staðnum, um að þær óski eftir því, að framanskráðar lágmarkskröfur verði látnar nægja.

V. KAFLI

Ýmis ákvæði.

29. gr.

Nú er iðnaðarfyrirtæki rekið að nokkru leyti sem iðja og að nokkru leyti sem handið, og skal þá stjórn Landssambands iðnaðarmanna, að fengnum tillögum frá viðkomandi iðnaðarfyrirtæki og sérfélögum í þeirri iðngrein, ef til eru, en annars fulltrúa iðnarinnar í Iðnráði Reykjavíkur, setja nánari reglur um það, hvað af verkinu skuli teljast rekið sem handið og hvað sem iðja. Skulu reglur þessar síðan samþykktar á næsta iðnþingi og staðfestar af atvinnumálaráðherra, áður en þær fá fullt gildi.

30. gr.

Nú vilja iðjurekendur í einhverri sérgrein gera ákveðnar bóklegar og verklegar kunnáttukröfur til þeirra, er fá rétt til þeirrar verkstjórnar í fyrirtækjum þeirra, er sérþekkingu þarf til og að nemendur í þeirri sérgrein verði háðir iðnaðarnámslögum og þessari reglugerð, og skulu þeir þá senda tillögur þar um, ásamt greinargerð um það, hve viðtækar kunnáttukröfur og prófkröfur skuli gerðar, til Landssambands iðnaðarmanna, er leggur tillögurnar fyrir næsta iðnþing til ákvörðunar og leitar síðan staðfestingar atvinnumálaráðherra á þeim.

31. gr.

Nú kemur upp starfsgrein, sem ekki er gert ráð fyrir í reglugerð þessari, en telja má að heyrir undir iðnað, og skulu þá hlutaðeigendur, sem starfsgreinina stunda, senda Landssambandi iðnaðarmanna erindi um að starfsgreinin verði viðurkennd sem iðngrein, og leggja fyrir það tillögur um nafn iðngreinarinnar, námstíma, kunnáttukröfur og prófkröfur. Skal síðan Landssambandið undirbúa málið undir næsta iðnþing og leggja það fyrir það. Samþykki iðnþingið að rétt þyki að gera starfsgreinina að sérstakri iðngrein, skal Landssambandið leita samþykkis ráðuneytisins til þess. Fallist ráðuneytið á að gera starfsgreinina að iðngrein, breytir það reglugerð þessari eftir þörfum í samræmi við það og gefur lögreglustjórum í kaupstöðum, að fengnum

- 38 tillögum Landssambands iðnaðarmanna, fyrirmæli um það, hversu haga skuli veitingu starfsréttinda í hinni nýju iðngrein, þangað til fylgt geti orðið almennum ákvæðum þessarar reglugerðar.

32. gr.

Nú fatlast iðnnemi andlega eða líkamlega, meðan á námstíma stendur, eða hefur þegar fatlast þannig þegar þessi reglugerð öðlast gildi, að hann telst ekki fær um að leysa af hendi sveinspróf, en telst þó fullgildur verkmaður í sumum greinum iðnarnar, og skal þá iðnráðið í Reykjavík, og utan Reykjavíkur Landssamband iðnaðarmanna, gera tillögur til ráðuneytisins um það, hvort veita megi hlutaðeiganda réttindi til að stunda iðnina, án réttar til meistarabréfs og tekur ráðuneytið ákvörðun um það, að fengnum þeim tillögum.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. maí 1941 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð um sama efni, sett 31. desember 1928.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 29. marz 1941.

Jakob Möller.

Vigfús Einarsson.

39

REIKNINGUR

árið 1940 fyrir Markaðs- og verðjöfnunarsjóð, stofnaður samkvæmt lögum nr. 75 29. desember 1934.

Höfuðstóll:

Eign frá f. á. samkvæmt birtum reikningi kr. 3964.69

Tekjur:

Vextir af bankainnstæðu á árinu 1940 kr. 153.82

Kr. 4118.51

Eign í árslok 1940 kr. 4118.51

F. h. stjórnar Markaðs- og verðjöfnunarsjóðs.

Reykjavík, 10. janúar 1940.

Stefán Þorvarðsson.